

znanosti, koje proučavaju materijalni svijet (prirodu). Sjetilno opažanje, kojim se služi prirodonoaučenjak, ipak je sasvim drukčije od psihološkog samoopažanja, koje je prvi preduvjet filozofiranja. Napolikom, racionalna (metempirička) se psihologija ne može odijeliti od empiričke, s kojom je logički sasvim povezana; pa zato i empirička (kao i metafizička) psihologija spada u filozofiju.

Z.

J. Geyser, Auf dem Kampfieilde der Logik (Herder 1926).

O Geyseru je teško išta općeno izreći bez superlativne pohvale. Samo iskreni istraživalac na mučnometu istine kadar je osjetiti zahvalu prema ovome od dobrih ponajboljem filozofu. Osjetio sam neobičnu bol, kad mi je pok. P. Geny pisao, da ne vidi potrebnom nazočnost Geyserovu na tomističkom kongresu. A ipak je on prvoborac naše filozofije! Nu ne kannim iznositi studiju o Geyseru; samo će uglasiti najnovije mu djelo.

Znanost mišljenja i spoznaje domena je G. kritičkog duha. Opovođeno istražuje narav pojma i suda, njihov odnos sa zbiljskim bitkom, odnos općenoga sa pojedinačnim, pitanja o realnom i idealnom bitku, o istini i sigurnosti, o putevima do njih i o očeviđnosti. Naročito je fundirana kritika modernih oštromnih noetičara Br. Baucha (Rückertova učenika) i Nic. Hartmanna.

I ovo djelo znači snažni nastavak u stvaranju noetičke. A nitko noetički objektivizam i realizam snažnije ne zastupa od Geysera.

Z.

1. Athanasius Wintersig O. S. B.: Liturgie und Frauenseele, Ecclesia

Orans XVII. Freiburg, Herder 1925. 145.

2. Dr. Albert Schulte: Die Hymnen des Breviers nebst den Sequenzen des Missale, Theologische Lehrbücher XVII. 5. Paderborn, Schöningh 1925. 355.

3. F. Joseph Braun: Die liturgischen Paramente in Gegenwart und Vergangenheit, Zweite verbesserte Auflage, Mit 197 Abbildungen, str. 255. Freiburg, Herder 1924 G. M. 10.30, u platno 12.50.

4. Prof. Jakob Schumacher: Der kirchliche Gottesdienst, Liturgie, In Anpassung an die neuen Lehrpläne umgearbeitet und vermehrt von Prof. Dr. Hubert Lindemann, mit 13. Abbildungen, 36—44 Tausend, Freiburg, Herder 1926, kartonirano G. M. 1.50.

1. I dobrog će se poznavača liturgije duboko dojmiti ova iz liturgije izvadena, proživjela i lijepo prikazana poglavljia o Kristu i Crkvi, o djevici, o ženi, o majci, o Mariji. Doista u liturgiji i liturgijskom životu pruža Crkva i danas još svim vjernicima, pa evo i ženskom svjetu, takvu sliku životnog ideała, koji daleko nadvisuje sve, što su ikad pjesnici rekli o ženi. I to nije samo san ilj mašta, nego zbiljski dogadaj liturgijskog života, ostvaren u dušama Božjih svetica i svake kršćanke koja hoće za njim da teži.

2. Nakon uvoda o psalmima, kanticima i himnima, o njihovoj upotrebi u prvim kršćanskim vremenima i u zapadnoj liturgiji, o metru, ritmu i vrijednosti himana, daje nam pisac tačan prijevod u prozi od 149 himana. Rijetke riječi i teže konstrukcije su napose protumačene. Prikazan je glavni smisao pojedinih himana. Na početku je uvjek istaknut postanak himna. Asketskih apli-